

PROHLÍDKA

HISTORICKÉHO

starého města

CHAM

MĚSTO CHAM

Město Cham (česky Kouba) dostalo své jméno od řeky Chamb (česky též Kouba). Tato řeka pramení v Čechách a protéká Všerubskou vrchovinou, která byla odnepaměti migrační i obchodní trasou, do Chamu, kde u městské části Altstadt ústí do řeky Regen (česky Řezná).

Název „Chamb“ je odvozen od keltského slova „kambos“, které lze přeložit jako „křivý“ nebo „zakroucený“.

Jméno města Cham se v němčině vyslovuje s K a dlouhým á, tedy jako „Kám“.

1

SRDEČNÍ KÁMEN

Tento kámen má symbolizovat energetický střed historického centra Chamu.

Je zapuštěn do středu náměstí a představuje kruh lidí, v němž se střídají mužské a ženské postavy. Tyto postavy jsou stejně vysoké a tím, jak se drží za ruce, vytvářejí kruh, aby tak vyjádřili vzájemnou úctu a pocit sounáležitosti.

Živly znázorněné ve středu kruhu ukazují do světových stran a mají symbolický význam: Voda (sever) je ve znamení řeky Regen, dřevo (východ) symbolizuje Bavorský les. Oheň (jih) je zde symbolem pro četné požáry města a jeho neustálou obnovu, ale i pro příležitosti, které z toho vyplývají. Kov (západ) je zobrazen jako mince a znázorňuje historii tržního města. Země, znázorněná čtvercem uprostřed, poskytuje stabilitu a ukotvení. Symboly zobrazené v tomto pořadí tvoří energetický bod, který slouží k tomu, aby vytvářel přirozený řád a harmonii.

Kámen tvoří dva kruhy, které znamenají partnerství a stabilitu. Z nich vyplývající rozvoj a dynamika jsou znázorněny třemi drážkami.

2 | MARIÁNSKÁ LÉKÁRNA

Mohutný měšťanský dům se svojí barokní mansardovou střechou upoutá ihned pozornost, neboť tento tvar střechy není v Chamu příliš rozšířen. Budova získala svůj dnešní vzhled zřejmě v polovině 18. století. Některé její části (komín s letopočtem 1581) jsou však podstatně starší.

Malba na fasádě odlišuje dům od ostatních na náměstí. Uprostřed lze rozeznat studnu, která napájí rostliny a pod kterou se usadil jednorožec. Jeho rohu rozemletému na prášek byly dříve přisuzovány léčivé účinky proti mnoha nemocem. Lékární si proto jednorožce volily za svůj znak. V umění byl jednorožec spojován s neposkvrněností a byl proto symbolem pro Pannu Marii. Pozdně gotický kamenný reliéf (zobrazující bájně zvíře) na rohu domu měl chránit jeho obyvatele před démony.

3 | KAVÁRNA KRONE

Bývalý hostinec ještě dnes ohromí svojí pozdně středověkou podobou z 15. století. Budovu charakterizují především střešní ozdobné prvky a vystupující arkýř s malými erby na okenních římsách. K nejzajímavějším stavbám ve městě patří nejen díky své konstrukci, ale i historii.

V roce 1489 se zde shromáždili šlechtici ze spolku Löwlerbund, kteří povstali proti bavorskému vévodovi Albrechtu IV.

V roce 1615 se zde ubytoval kurfiřt Fridrich V. se svojí manželkou, anglickou princeznou, na cestě do Prahy. Krátká doba jeho vlády mu vynesla posměšnou přezdívku „zimní král“.

4 | KAŠNA NA NÁMĚSTÍ

Od června roku 1995 stojí na náměstí kašna od umělce Josepha Michaela Neustiftera. Kdo si udělá trochu času, může objevit mnoho překvapivých detailů:

Postava hraběte Nikolause von Lucknera hledí prohaně na zvonkohru na hřebeni radnice a čeká, až každý den ve 12.05 hod. zazní Marseillaisa. Lesní čarodějka se svými dětmi je ozdobená peřím, květinami a listy a odkazuje na Matku přírodu. Bilmessschneider – jedna z nejznámějších bavorských bájných postav. Jakožto symbol špatné úrody a hladu chodíval se srpy na nohách po polích, aby sedlákům odřezával obilí. Na této kašně má kolem krku symbol „Peace“ a ztělesňuje mír a plodnost.

5 | ZVONKOHRA

Náměstí nabízí mnohá překvapení. Jedno z nich už od roku 1994 vyvolává u návštěvníků úžas. Každý den v 12.05 hodin zahraje totiž zvonkohra na střeše radnice melodii, která je po celém světě známa jako Marseillaisa. Jak se ale francouzská národní hymna dostala do Chamu?

Může za to zřejmě nejznámější městský rodák – hrabě Nikolaus von Luckner (str.) Jeho moderní podobizna je usazena jen několik metrů od radnice na kašně na náměstí.

Zařízení se skládá z 25 zvonků, které jsou ve věžičce na střeše radnice umístěny od prosince 1993. Zvonkohra se rozezněla poprvé dne 4. ledna 1994, kdy zazněla právě Marseillaisa. O 200 let dříve, 4. ledna 1794, byl hrabě von Luckner popraven pro údajné spiknutí.

Zvonkohra hraje i druhou melodii: V 17.55 hod. zaznívá Bavorská hymna („Gott mir dir, du Land der Bayern ...“), oficiální hymna Svobodného státu Bavorsko.

6 | FARNÍ KOSTEL SV. JAKUBA

Historii městského farního kostela sv. Jakuba lze vysledovat až do roku 1210. Na dobu jeho vzniku odkazují ještě některé zbytky stěn ve věži ze 13. století a gotický chór ze 14. století. V letech 1558 a 1657 byl kostel poškozen požáry. V roce 1701 se zřítla věž. Toto neštěstí vedlo v následujících letech ke kompletní přestavbě. V roce 1749 byly zahájeny práce na přeměně interiéru kostela, které odstranily i škody způsobené vypálením Chamu pandury v roce 1742. V roce 1847 byla odstraněna prakticky celá barokní vnitřní výbava a byla nahrazena novoromantickými prvky. Od roku 1894 byla kostelu postupně navracena jeho původní barokní podoba. V téměř roce byl také rozšířen o dvě pole západním směrem.

K pozoruhodnostem patří mj. zdobená kazatelna, oltář sv. Aloise při severní stěně a „Pražské Jezulátko“ na levém bočním oltáři.

7 | PRANÝŘ

Pranýř se zpravidla skládal z kamenného podstavce a z železného kruhu na krk a byl umístěn ve výšce asi dvou metrů.

Pranýřování patřilo k vyšší soudní pravomoci. Kdo se jednou na pranýř dostal, ztrácel svoji čest. To se ukazuje i na tom, že trest mohl vykonávat pouze kat a jeho pomocníci. Odsouzenec bylo pomocí žebříku dopraven na plošinu. Většinou nešlo jen o „vystavení na pranýř“. Podle závažnosti deliktu patřilo k trestu i bití pruty před zraky početných diváků. Nakonec bylo delikventovi sděleno, že od nynějška je, podle závažnosti provinění, navěky vypovězen buď z města nebo z Bavorska.

Kresba: Georg Schmitt, 1847

8 | RADNIČNÍ KAŠNA

Při rekonstrukci východního křídla radnice byla v roce 1994 objevena studniční šachta o hloubce 13 metrů. Tato radniční kašna byla v provozu ještě v 19. století, poté byla zrušena a uzavřena. Panuje mínění, že sloužila jako tzv. „Gumpbrunnen“ („Gumpen“ = malá, hluboká tůň). Existuje ale i teorie, že se jednalo o rezervní zdroj vody pro případ požáru.

Bronzovou figurku malého psa vytvořil v roce 1995 sochař Joseph Michael Neustifter, aby bývalou kašnu připomněl. Na myšlenku umístění bronzového psa přivedla pana Neustiftera historka o „chamském šibalovi“. Vypravuje se, že jeden muž z Chamu chtěl jinému něco oplátit. Zašel proto k jeho domu a na provaz od zvonku tam pověsil kost. Následující noc pak zápach přilákal všechny toulavé psy. A protože každý z nich za kost tahal, jak se jí snažil zmocnit, protivník oné noci oka nezamhouřil.

9 | RADNICE

Východní a zároveň nejstarší část objektu radnice byla písemně zmiňována již ve 14. století a je stavebně spojena s gotickým chórem městského farního kostela sv. Jakuba.

Západní přístavba z 15. století je nápadná svým stupňovitým štítem s nárožním arkýřem. Nad vchodem se nalézá pamětní kámen. Připomíná rok 1430, kdy byly na ochranu před husity vybudovány vnější městské hradby. Nad arkýřovým oknem byl zazděn židovský náhrobní kámen z roku 1230. Když byli v roce 1519 vyhnáni židovští obyvatelé z Řezna a jejich instituce byly zničeny, dostal se kámen z tamějšího hřbitova až sem.

10 | KAŠNA NA KOSTELNÍM NÁMĚSTÍ

Na Kostelním náměstí (Kirchplatz) se již v dřívějších stoletích nalézala kašna pro zásobování obyvatelstva vodou. Důkazy o tom byly objeveny při úpravě náměstí v roce 1990. Tehdy byla nalezena stará studniční šachta, která stále přiváděla čerstvou čistou vodu.

Nová kašna nemá pro zásobování vodou již žádný význam, nýbrž slouží čistě k okrasným účelům. V roce 1991 ji zhotovil umělec Sebastian Rosner, který se v Chamu narodil. Kašna symbolizuje topografickou polohu města, které na výběžku hory dominuje údolí řeky Regen. Okolí kašny je vydlážděno žulovými deskami, které využívají barevné rozmanitosti žulových ložisek v Bavorském lese a působí tedy pestře jako obdělávaná pole v údolí řeky Regen. Mezi těmito deskami prochází dlažbou dvě linky, které symbolizují silniční a železniční spojení do města a skrze ně.

11 | FARNÍ ZAHRADA

Při vstupu do zahrady si nejprve povšimneme nádherné vstupní brány. Je posledním zbytkem dřívější velkolepé budovy, která shořela po vpádu pandurů v roce 1742 a již nebyla obnovena. Je nazývána také Reichenbergerova brána, neboť z tohoto domu pocházel Wunibald Reichenberger, který v polovině 18. století proslul jako jazykovědec.

V roce 1986 byla bývalá farní zahrada (dnes: zahrada okresního soudu) obnovena v barokní podobě a byla restaurována i zeď, která ji obklopuje. Na závěr stavebních prací byla uprostřed instalována kašna. Je na ní vytesán výrok ze Starého zákona (Kniha Ámos 5, 24) který zní: „Spravedlnost nechť je jako nevysychající potok.“

Dnes je zahrada „zelenými plícemi“ a nabízí možnost poklidného odpočinku ve středu města.

12 | MANŽELSKÝ DOMEK

Tato budova je nejužším domem v centru města. Je široká pouze 2,97 m, zato ale 29 m dlouhá a má tři podlaží. Neobvyklý tvar souvisí zřejmě s tím, že ještě v 18. století byla na tomto místě úzká ulička, která vedla do souběžné ulice. Arkýř byl doplněn kolem roku 1926.

Podle vyprávění pochází prý název domu ze skutečnosti, že v minulosti páry, které chtěly uzavřít manželství, musely prokázat zajištěný příjem a majetek bez dluhů. Kdo to neměl, musel najít nějaké řešení. Malý a levný domek tedy nabízel záchranu a pár mohl uzavřít manželství. Sotva se nastěhoval, měnil objekt znovu svého majitele, neboť na něj už čekal další zamilovaný pár.

13 | CORDONHAUS

Při vstupu na vnitřní nádvoří upoutá naši pozornost přístavba podloubí s kulatými sloupy a přilehlá městská hradba. Budova původně sloužila jako probošství, tedy správní budova benediktýnského kláštera Reichenbach. Během své dlouhé historie však dům sloužil k nejrůznějším účelům.

V 18. století zde mělo základnu jízdní vojsko. V té době vznikl také název Cordonhaus (Kordónový dům). Je odvozen z francouzštiny a označuje řetězec vojenských strážních stanovišť, která byla využívána k ochraně zemské hranice. Cordonhaus je dnes sídlem Městské galerie, vnitřní nádvoří se využívá pro pořádání akcí.

OTEVÍRACÍ DOBA

Městské galerie Cordonhaus Cham:

st – ne a o svátcích:	14.00 – 17.00 hod.
čt	14.00 – 19.00 hod.

14 | RODNÝ DŮM HRABĚTE LUCKNERA

Na konci ulice Straubinger Straße se na levé straně nalézá rodný dům hraběte Nikolause von Lucknera, který byl v roce 1873 zničen při požáru města. Pamětní deska připomíná místo, kde se hrabě v lednu 1722 narodil.

V roce 1791 jej král Ludvík XVI. jmenoval maršálem Francie. Francouzská revoluce přinesla Lucknerovi vrchol jeho kariéry, ale také jeho pád. V roce 1794 byl pro velezradu popraven gilotinou. Již rok po své smrti byl Luckner ovšem opět rehabilitován. Francouzský Národní konvent prohlásil, že maršál byl zavražděn neprávem.

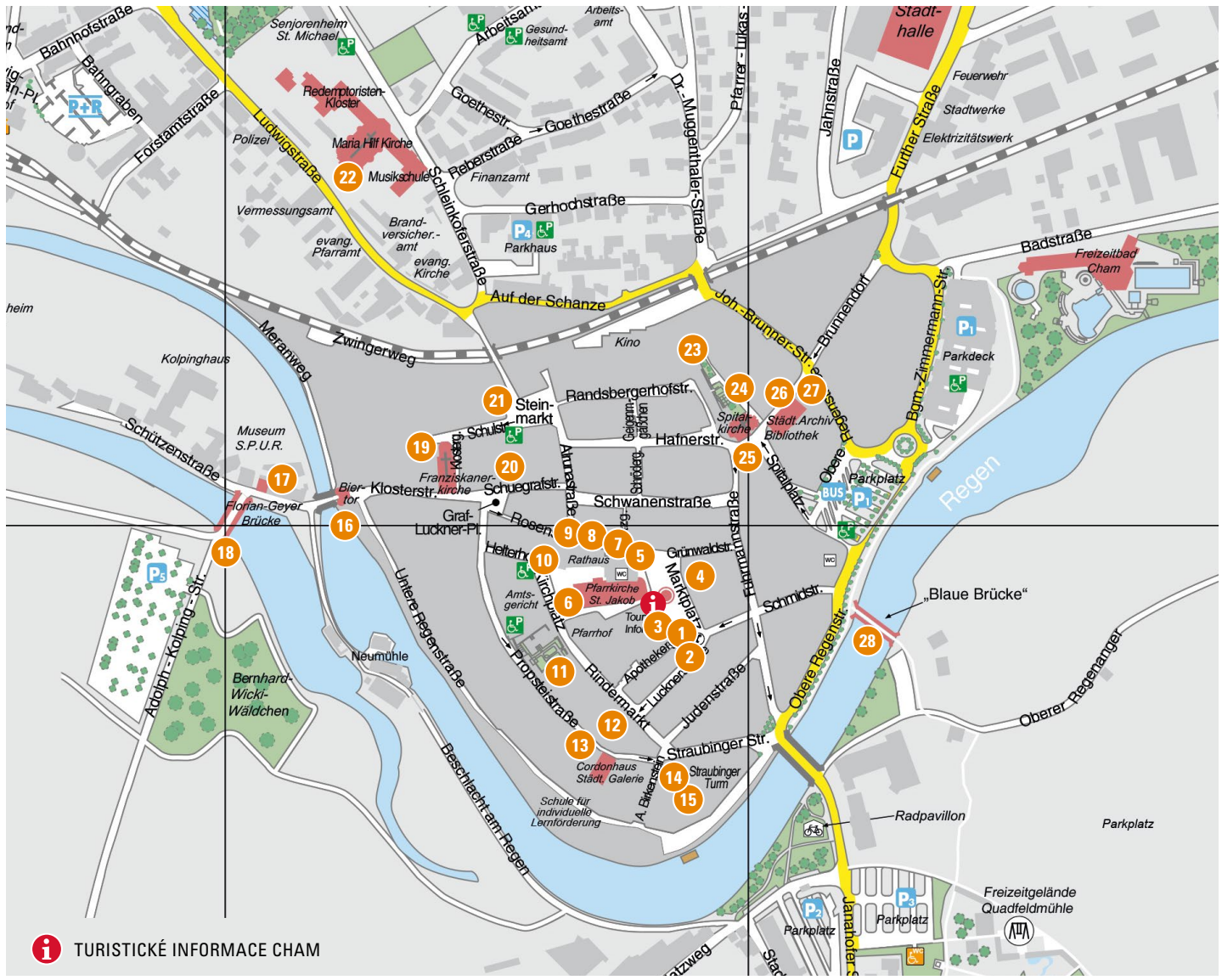

HRABĚ NIKOLAUS VON LUCKNER

Nikolaus Luckner se narodil v roce 1722 in Chamu. Více než komukoli jinému se mu podařilo díky svému talentu a pili, ale také díky potřebné porci štěstí, překonat stavovské bariéry své doby. Pocházel z jednoduchých, měšťanských poměrů a povýšil až do šlechtického stavu. U vojska zase z obyčejného vojáka na maršála Francie.

Ctižádostivost, spolehlivost, nespoutaná povaha, obchodní zdatnost a potřebná dávka štěstí se u něj spojily v jedinečné nadání pro válečné řemeslo. Tyto vlastnosti tvořily základ jeho úspěchu. K tomu se přidaly jeho prosté a otevřené způsoby, kterými si získával vojáky. Pro něj, pro svého „otce Lucknera“ nasazovali životy.

Lucknerovi byla věnována Marseillaisa, dnešní francouzská národní hymna. Tato hymna, kterou složil Claude Joseph Rouget de Lisle, zní každý den v 12.05 hod. na chamském náměstí.

i TURISTICKÉ INFORMACE CHAM

1 SRDEČNÍ KÁMEN	9 RADNICE	15 STRAUBINGERSKÁ VĚŽ	22 KLÁŠTERNÍ KOSTEL „MARIA HILF“
2 MARIÁNSKÁ LÉKÁRNA	10 KAŠNA NA KOSTELNÍM NÁMĚSTÍ	16 PIVNÍ BRÁNA	23 GRASSLOVA VĚŽ
3 KAVÁRNA KRONE	11 FARNÍ ZAHRAHA	17 MUZEUM SPUR	24 ŠPITÁLNÍ ZAHRAHA
4 KAŠNA NA NÁMĚSTÍ	12 MANŽELSKÝ DOMEK	18 MOST FLORIANA GEYERA	25 ŠPITÁLNÍ KOSTEL
5 ZVONKOHRA	13 CORDONHAUS	19 FRANTIŠKÁNSKÝ KOSTEL	26 BUDOVA ŠPITÁLU
6 FARNÍ KOSTEL SV. JAKUBA	14 RODNÝ DŮM HRABĚTE LUCKNERA	20 TAVÍCÍ PEC NA BAREVNÉ KOVY	27 NÁMĚSTÍ LIDSKOSTI
7 PRANÝŘ		21 KAMENNÝ TRH	28 MODRÝ MOST

15 | STRAUBINGERSKÁ VĚŽ

Věž s čapím hnízdem patří dnes k symbolům města. Hnízdící čápy lze v Chamu vysledovat zpět až do 18. století, pravděpodobně bývají však na střeše věže hosty již déle.

Věž byla vybudována v polovině 13. století z lomového kamene na mohutné žulové skále a je upomínkou na dřívější mocné středověké opevnění Chamu. Je součástí vnitřních městských hradeb, a tedy nejstaršího opevnění. Stavba byla využívána především jako obranná a strážná věž. Sloužila však i jako vězení (důkazem jsou vyškrábané nápisy na vnitřních stěnách v nejvyšší patře), v němž byli občané uvězněni po několik dnů. Název „Straubingerská věž“ je odvozen od příjmení majitelů – rodiny Straubinger.

Tajný tip: Jestliže se chcete dostat k řece Regen, použijte uličku Am Birkenstein. Tato tichá ulička vede podél starých městských hradeb do ulice Untere Regenstraße.

16 | PIVNÍ BRÁNA

Historie Pivní brány sahá zřejmě až do 14. století. Zůstala zachována jakožto jediná z městských bran. Původně byla nazývána „Hradní brána“, neboť se nacházela v areálu sousedního chamského hradu.

Avšak poté, co ztratila svoji původní funkci, byl zde od roku 1642 zřízen kurfiřtský pivovar na vaření pšeničného piva. V této tradici pokračoval pivovar Höchstetter až do 30. let 20. století. Časem pak začali lidé „Hradní bránu“ nazývat „Pivní branou“. Po pravé straně se na břehu řeky Regen nalézá areál Rossschwemme, který svými zatravněnými terasami vybízí k posezení.

Tajný tip: Po cestě Meranweg, která u Pivní brány začíná a je idylickou cestou podél řeky Regen, dojdete ke klášternímu kostelu Panny Marie Pomocné (Maria Hilf).

17 | MUZEUM SPUR

Bývalý chudobinec patří k nejstarším světským, tedy necírkvním, stavbám ve městě. Po celá století sloužil obyvatelstvu k různým účelům. Byla zde nemocnice, lazaret pro nemocné a vojáky, ale také ubytovna pro zchudlé obyvatele města.

Pozdně gotická budova je od roku 1991 sídlem Muzea SPUR. V lednu 1958 dala skupina mladých umělců, většinou absolventů Akademie výtvarných umění v Mnichově, po první společné výstavě svému sdružení název SPUR.

K zakládajícím členům sdružení SPUR patřili i Heimrad Prem z Rodingu a Helmut Sturm z města Furth im Wald. Skupina SPUR pracovala až do roku 1965 a znamenala velký umělecký a – díky svému manifestu – i teoretický přínos pro umělecký život ve spolkové republice po roce 1945. Tvořili ji Heimrad Prem (1934 – 1978), Helmut Sturm (1932 – 2008), Lothar Fischer (1933 – 2004) a HP Zimmer (1936 – 1992).

OTEVÍRACÍ DOBA

Muzea SPUR:

Velikonoce – svátek Tří králů (6. ledna):
st, so, ne a o svátcích: 14.00 – 17.00 hod.

18 | MOST FLORIANA GEYERA

Původně se na tomto místě nacházela pouze dřevěná lávka pro pěší, která musela být pravidelně demontována a opět instalována, aby se v zimě předešlo jejímu poškození ledovými krami. Povozy a dobytek musely přecházet řeku na mělkém místě, přes brod. Dřevěná lávka byla v roce 1925 nahrazena mostem.

Mimořádné pozornosti se této stavbě dostalo v roce 1959, když se stala kulisou pro cenami ověřený protiválečný film „Most“ režiséra Bernharda Wickiho. Tento film získal více než 40 německých a mezinárodních ocenění, mimo jiného i Zlatý glóbus, a byl také navržen na Oscara. Dodnes je považován za jeden z nejvýznamnějších protiválečných filmů.

Jako připomínku tehdejšího natáčení nechal Lions Club Bavorský les v bezprostřední blízkosti mostu instalovat kovový pás se scénami z filmu.

Od roku 1995 se na tomto místě nalézá novostavba mostu Floriana Geyera.

19 | FRANTIŠKÁNSKÝ KOSTEL UZAVŘENÝ

Mezi lety 1631 a 1802 zde existoval františkánský klášter. Po zrušení kláštera v roce 1802 (v důsledku sekularizace) byl františkánský kostel přeměněn na městský stavební dvůr (skladiště stavebního materiálu). Teprve od roku 1867 byl opět proměněn na svatostánek. Protože požár města v roce 1877 těžce poškodil i kostel, byly pro jeho stabilizaci použity tažné kotvy. Starý františkánský kostel neměl věž. Svatostánky žebrových řádů, k nimž františkáni patřili, byly spíše prostší a měly tak jen malou střešní věžičku se zvoncem. Současná věž byla vystavěna v letech 1878 až 1879.

Doplňující informace: Františkánské řády jsou různá, většinou římsko-katolická, řádová společenství, která se řídí řádovými pravidly sepsanými Františkem z Assisi pro jím založený žebrový řád.

20 | TAVÍCÍ PEC NA BAREVNÉ KOVY

V roce 2014 byl – z důvodu stavebních prací – pod náměstím Hraběte Lucknera prováděn archeologický průzkum. Na poměry vnitřního města se archeologický materiál zachoval na mimořádně velké ploše velikosti 12 x 12 metrů.

Objeveno bylo 11 do země zapuštěných pecí, které se zčásti protínaly. Jednalo se většinou o zemní pece různé velikosti a o dvě kamenné pece. Za zmínku stojí kamenná pec, která byla ve svém půdorysu kompletně zachována. V popelu nad jejími základy byly nalezeny četné hrudky amorfni mědi – doklad o její funkci jako tavící pece na barevné kovy.

Keramika z pece se datuje zčásti do poloviny 13. století, zčásti pak už do 14. až 15. století. Máme tak poprvé důkazy o intenzivním využívání území města z druhé poloviny 13. století. V té době vznikaly vzájemně jasně oddělené zóny pro řemesla a ulice, což je dokladem urbanismu.

21 | KAMENNÝ TRH

Der Steinmarkt ist ein Nebenmarkt und zweitgrößter Stadtplatz von Cham. Sein Name leitet sich vom Handel mit Mühl- und Schleifsteinen ab. Hier steht ein traditionsreiches Bürgerhaus aus dem 16. Jahrhundert mit gotischem Eckerker (Steinmarkt 9). Seit der Spätgotik und der Renaissance diente der Stubenerker im Wohnhaus zur Erweiterung der Wohnfläche, zur besseren Belichtung der Räume und als künstlerisches Gliederungsmotiv der Fassade.

Gegenüber blieb vom kurfürstlichen Salz- und Getreidespeicher noch ein Rundturm (16. Jahrhundert) erhalten. Die ausreichende Versorgung der Städte mit Lebensmitteln war überlebenswichtig. Neben den Korn- und Getreidespeichern, in denen die Stadt Getreide lagerte, war die Konservierung der Lebensmittel damals wichtiger als heute, da die meisten Lebensmittel nur saisonal zur Verfügung standen.

22 | KLÁŠTERNÍ KOSTEL „MARIA HILF“

Klášterní kostel „Maria Hilf“ se nachází na terasovitém kopci nad ulicí Ludwigstraße. Řád redemptoristů vybudoval v letech 1900-1909 svou pobočku v Chamu s klášteřem, kostelem a rekolekčním domem. Na staveništi bylo v té době zaměstnáno až 271 pracovníků. V září 1909 ji vysvětil biskup Antonius von Henle. Komplex byl postaven v novorománském slohu, interiér kostela byl vymalován v nazarénském stylu.

V roce 1993 našla okresní hudební škola zázemí ve zrušeném klášteře.

23 | GRASSLOVA VĚŽ

Grasslova věž je zachovalá obranná věž z 15. století. Aby bylo městské hradby možno lépe bránit, byly v nich v určitých rozestupech budovány půlkruhové obranné věže. Mělo jich být celkem 24.

V případě věží ve vnějších hradbách se jednalo o skořepinové věže, které na zadní straně nebyly uzavřeny. Pokud útočníci věž dobyli, neskýtala jim žádnou ochranu. Věž je pojmenována po svých vlastnících.

24 | ŠPITÁLNÍ ZAHRADA

Špitální zahrada je romantické místo uprostřed centra města.

Severně od ní se nalézal městský příkop jako dodatečná ochrana. Na okraji příkopu lze ještě dnes rozeznat zbytky vnějších městských hradeb. Akutní ohrožení ze strany husitů vedlo okolo roku 1430 k vybudování druhých, vnějších městských hradeb. Úsek hradeb od břehu řeky Regen až ke špitálu byl dokončen za 41 týdnů. Tato nová obranná linie byla nižší než vnitřní hradby. U špitálního kostela mají hradby ještě dnes výšku přibližně 10 metrů.

25 | ŠPITÁLNÍ KOSTEL

Vzhled špitálního kostela poznamenávaly opakovaně požáry a války. Ještě dnes připomíná nápis na chóru jeho obnovu v roce 1514. Po posledním zničením pandury v roce 1742 byl nově zařízen. Pozoruhodný je kromě jiného jižní gotický portál se 14 koulemi. V interiéru si naši pozornost zaslouží vedle půvabné kazatelny z konce 18. století také vysoký oltář s letničními scénami, ale i postavy biskupa Mikuláše a církevního otce Augustína. Na stropní fresce nad volně stojícím oltářem představuje sedm ženských postav sedm darů Ducha svatého. Neměli bychom přehlédnout ani postavu sv. Michaela na varhanním kůru.

26 | BUDOVA ŠPITÁLU

Tento dům byl zničen po požáru města v roce 1873 a ve své nynější podobě obnoven kolem let 1877/78. V západní štítové stěně je zasazen kámen s výjevem ukřižování (1447). Dnes v budově špitálu sídlí městská knihovna a městský archiv.

Naproti budově se nalézá deska připomínající Špitální bránu, která kdysi zajišťovala přístup do města z východu.

27 | NÁMĚSTÍ LIDSKOSTI

Komplex budov špitálu a špitálního kostela sv. Ducha byl od vrcholného středověku až do minulého století místem milosrdenství a péče o chudé, staré a nemocné.

V létě 2010 byl špitální dvůr přeměněn na náměstí Lidskosti. Dětem, mládeži i dospělým se při procházce po tomto místě dostane podnětů k přemýšlení o cnostech, lidských právech a povinnostech.

28 | MODRÝ MOST

Tento most pro cyklisty a pěší byl dokončen v roce 2000. Výrazná stavba má rozpětí 67 metrů. Zajišťuje lepší spojení mezi centrem města a rekreační oblastí Quadfeldmühle, která byla vybudována v rámci Bavorské zemské zahradní výstavy v roce 2001.

Tento symbol Chamu se mezitím stal „mostem lásky“, což lze rozpoznat podle stovek pestrých visacích zámků. Mnoho párů je sem umístilo jako výraz své lásky.

OBJEVTE CHAM

Vydejte se na zajímavé putování historickým jádrem Chamu a získajte zajímavé i kuriózní informace: Například proč každý den ve 12.05 hod. zazní z radnice Marseillaisa (francouzská národní hymna) nebo jak se Cham stal dějištěm nejvýznamnějšího protiválečného filmu všech dob. Co má s Chamem společného pandur Trenck, jaké významy skrývá kašna na náměstí a jak Pivní brána přišla ke svému jménu? Při této procházce Cham opravdu poznáte.

TERMÍNY	Každé úterý (květen – září); různé dodatečné termíny
ČAS	10.30 hod.
MÍSTO SRAZU	Kašna na náměstí (Marktplatzbrunnen), 93413 Cham
DOBA TRVÁNÍ	1,5 hodiny
CENA	3,00 EUR / osoba (děti do 14 let zdarma)

Prohlídka města je v němčině.

MĚSTSKÝ ZNAK CHAM

Věže a hradby symbolizují opevnění – tedy důležité městské právo. Jsou zobrazeny již na nejstarších pečetích (13. a 14. století). Stejně jako hřeben (německy Kamm), který tvoří spojení s názvem města.

Jako uznání za zásluhy chamské domobrany byl znak v roce 1809 doplněn o bavorské routy a zkřížené meče.

TURISTICKÉ INFORMACE CHAM

Kirchplatz 1

93413 Cham

Telefonní číslo +49 9971 - 8579410

Fax +49 9971 - 85798410

tourist@cham.de

www.tourismus-cham.de

OTEVÍRACÍ DOBA

Pondělí – pátek: 8.00 – 17.00 hod

Květen - září navíc soboty: 9.00 – 12.00 hod

IMPRESSUM

Otisk:

Turistické informace Cham | Kirchplatz 1 | 93413 Cham

Zdroje použitých obrázků a grafiky:

Archiv der Tourist-Info Cham, Elias Kostner, Gerald Richter –
Dr. Morsbach Verlag, Stadtarchiv Cham, Stefan Gruber